

כאשר הוצע לי לראיין את דבורה לשם על התוכנית הייחודית שהיא בין מייסדיה: "מרופין לקריירה" – תכנית לימודים מקצועיים, על תכונים, ללקויי למידה ו/או הפרעות קשב וריכוז, התלהבתי.

במסגרת עבודתי בחברת AllJobs, אני נתקלת בהרבה אנשים בני 30 ו-40, שלא מוצאים את עצמם במחינה תעסוקתית, ואם הייתה ניתנת להם ההזדמנות ללמוד בתכנית שכזו, אולי הדברים היו נראים אחרת.

אז נתחיל מהתחלה...

דבורה, בת גבעת חיים, עבדה כל חייה בחינוך, עוד כמדריכה בתנועה בכיתה ט', מדריכת הנעורים, רכזת ועדת צעירים ו-23 שנות עבודה בשפרירים, בהן בין השאר חינכה את כיתות יב' (דפדפו לעמוד 30...).

במהלך עבודתה הבינה שהתמיכה באותם נערים ונערות בעלי לקות למידה או הפרעות קשב, אינה מסתיימת בתיכון וצריכה להמשיך הלאה, באופן טבעי, בתחנה הבאה שלהם, צה"ל.

דבורה, הקימה תכנית בשיתוף עם צה"ל שמטרתה לאפשר לנערים ונערות אלו להתגייס ולעשות תפקיד משמעותי ותורם בצבא. החייל המאמץ, הוא חיל הים שנתמך למשימה. בכיתה יא' מתחיל הקשר ההדוק עם לשכות הגיוס. נעשה מאמץ דרך קציני המיון של חיל הים ל"תפור" לכל תלמיד את התפקיד המתאים לו בצבא. אין ספק שבמציאות הישראלית, מתן ההזדמנות להתגייס ולשרת שרות משמעותי חשובה מאוד לערך העצמי.

וכשמשתחררים, התחנה הבאה אחרי חו"ל היא לימודים, וגם כאן ישנה אוכלוסייה שלמה שנופלת בין הכיסאות.

ישנן מסגרות אקדמאיות ללקויי למידה בארץ, כדוגמת "מכללת תל חי", אבל מסגרות אלו לא מתאימות לכולם, עדיין ישנם צעירים בעלי רצון ומוטיבציה ללמוד שהקושי שלהם גדול יותר, וצריכים ליווי יותר אישי וצמוד.

וכך, לפני כארבע שנים, נולדה התוכנית "מרופין לקריירה".

מדובר במסלול של לימודי תעודה שמקנה מקצוע, הלימודים מתקיימים במכללה הטכנולוגית "רופין".

מדובר על מסלול של שנתיים וחצי שעוטף את הסטודנט ותומך בו לכל אורך הדרך.

תעודת בגרות אינה תנאי לקבלה אך מגיעים רבים עם בגרות מלאה או חלקית. הקבלה מותנית בבדיקת התאמת הצעיר למסלול באמצעות: ראיון אישי, אבחון ויום הערכה קבוצתי.

- מה זה מתאים?

צעיר המאובחן כבעל הפרעת קשב או ליקויי למידה, בעל אינטליגנציה תקינה, ומתפקד באופן עצמאי בחיי היום-יום.

אחד הגורמים המרכזיים להצלחת הסטודנט בתכנית היא – מוטיבציה גבוהה ורצון לעבור ולהתמיד בלמידה ושינוי.

לכל סטודנט יש יועץ וחונך אישי לאורך המסלול, יש שעורי עזר במשך יום הלימודים.

המרצים נבחרו על פי היכולת שלהם להכיל ולהגיע לסטודנטים, או כפי שדבורה אומרת, אנשים עם "לב רחב".

הרעיון הוא ל"תפור" תכנית לימודים אישית לכל סטודנט.

תכנית הלימודים מאוד הדרגתית, בסמסטר הראשון לומדים את מקצועות הבסיס, אח"כ יש מבואות לכל המקצועות שניתן לבחור בהם, ורק אחרי הטעימה הסטודנטים בוחרים במה להתמחות.

המקצועות הנלמדים הם לוגיסטיקה וניהול מחסן, ניהול אדמיניסטרטיבי, גרפיקה ממוחשבת, סאונד ותאורה.

בשנה השנייה הסטודנטים בוחרים במה להתמחות, ויש גם כאלו שמתמחים במקצועות שאינם נלמדים בתוכנית ומשלבים לימודים במקומות אחרים עם התמיכה שנותנת התוכנית, למשל סטודנט שלומד "הדרכה וסיוע עם בעלי חיים".

במהלך התוכנית משולבות סדנאות מלוות של "קבלת החלטות והצבת מטרות" והכוונה תעסוקתית", מנקודת מבטי, לא יזיק לאף סטודנט או אדם צעיר בראשית דרכו לעבור סדנאות כאלו (י.פ.).

התלמידים מגיעים מכל רחבי הארץ, המגיעים מרחוק, גרים במעונות ברופין, ומקיימים אורך חיים עם הווייה סטודנטיאלית לכל דבר. הגילאים, ברובם הם בני 25 + אבל יותר ויותר מגיעים בני 30 ויותר, אפילו בעלי משפחה, ששמעו על ההזדמנות והחליטו לעשות את השינוי.

היות והצלחה, על פי דבורה, נמדדת בסופו של דבר בתעסוקה, הסמסטר האחרון בתוכנית מוקדש לסטז', עבודה מעשית. וגם כאן מושקעת הרבה חשיבה ומאמצים למצוא לכל סטודנט מקום להתמחות, ויותר מזה, להמשיך אח"כ בעבודה מקצועית.

ואם מדברים על תוצאות והצלחות:

75% מבוגרי התוכנית עובדים, יש סטודנטים שהתכנית חיזקה אותם והם עברו ללימודים בבית הספר להנדסאים.

אחרי ההתלהבות, באה שאלת השאלות, זה לא יקר? כזו תכנית פרטנית? למי יש כסף לשלם?

וגם כאן, הפתעה לטובה, מתברר שאגף השיקום של ביטוח לאומי, מעניק לימודים, לימודי מקצוע או לימודים אקדמאים, לאוכלוסיות מסוימות, ביניהם בעלי הפרעות קשב וריכוז, כמובן שצריך להגיש בקשה ולעבור אבחונים, אבל הלכה למעשה, התוכנית ממומנת ברובה על ידי ביטוח לאומי, וכך היא פתוחה לכל מי שמתאים לה.

דבורה, מיומנת ועוזרת להגיש את התביעה עבור הלימודים לביטוח לאומי.

התוכנית מחזקת את הביטחון העצמי ואת הצד הרגשי, לא פחות מהצד הלימודי, בסופו של דבר, על פי דבורה, ואני נוטה להסכים אתה, ההשתלבות אח"כ בשוק התעסוקה תלויה, לא רק בידע שנלמד אלא גם בביטחון ובחוסן הנפשי.

אחת מבוגרות התכנית, היא ליאן פולק (הבת של רוני פולק) שבשמחה ובפתיחות ספרה לי על התרומה האישית שלה מהתכנית:

ליאן למדה בתוכנית במגמת הגרפיקה הממוחשבת, לאחר שעבדה כגרפיקאית גם במהלך השירות הצבאי שלה. היא אומרת שקיבלה בתכנית הרבה מעבר למקצוע. התכנית נותנת בטחון עצמי וגיבוש זהות. בתכנית היא הוכיחה לעצמה שהיא יכולה לשבת וללמוד מתמטיקה, משהו שמעולם לא חשבה שתוכל. התכנית גם נתנה לה הזדמנות ללמוד עם קבוצת שווים, עם אנשים שיכלו להבין את הקשיים שלה, משום שגם להם יש קשיים, ועד היום חלק מהחברים ללימודים הם החברים הכי טובים.

ליאן עובדת היום בתחום האמנות והיצירה, אבל פתוחה להצעות עבודה בתחום העיצוב הגרפי. אם מישהו

מכם שמע על עבודה פנויה בתחום מוזמן ליצור אתה קשר.

לסיכום,

אין ספק שמדובר במפעל מרגש, ייחודי וחשוב, דבורה אומרת שעד כה, הרגישה פעמיים חלוצה בחייה, פעם אחת בקיבוץ קלי"ה בשנת שירות והיום בתכנית כשהיא מובילה צוות חלוצים.

נראה מה תהיה הפעם השלישית...